

Rigsdagstidende.

1851

Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 21.

Tredie Session.

9de Møde.

Onsdagen den 22de October.

(Fortf.)

Sørensen: Dersom det ikke havde været den ærede Rigsdagsmand ligeegyldigt, saa kjende vi ham saa nøie, at han aldrig undlader at tage Ordet i de Sager, der ere ham vigtige, og allermindst finder det at være overflødig, fordi jeg har talt.

J. A. Hansen: Jeg troer ikke, jeg behøver at svare herpaa (Nei!).

Grundtvig: En æret Rigsdagsmand har bemærket, at efterfom Spørgsmaalet her blot var om at opfylde Lovens Krav, saa maatte man, naar man fandt dette Krav urimeligt, henvende sig til Valgloven istedetfor til den foreliggende, derpaa grundede Indstilling, og det vilde være aldeles vist, dersom Valgloven var saa klar og dens Fortolkning saa utvivlsom, som den ærede Rigsdagsmand forudsatte; men, dersom dette ikke er Tilfældet, saa bortfalder ogsaa nødvendig Slutningerne deraf. Jeg skal kun i den Anledning anmærke, at den ærede Rigsdagsmand syntes at glemme sin egen Formaning, idet han ved andre Steder af Valgloven netop vilde føre Beviis for sin Mening deraf, at Valgloven ellers maatte være urimelig; desfom Valgloven, sagde han nemlig, havde villet, at det nogenstinde skulde være tilladt at føre Stemmerne tilbogs, uden at en Raaring iforveien havde fundet Sted, saa maatte Valgloven nødvendigviis have sagt det med rene Ord o. s. v., men herpaa skal jeg ikke svare. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), derimod ved, som sædvanligt, at lægge den aldeles overveieende Vægt paa Raaringen, har talt, som om det var Et og det Samme, at der skulde kaares, og at Bestyrelsen skulde til-

kjendegive et Skjøn om Stemmernes Fordeling, selv naar de intet have, da er det ikke min Skyld, at disse to Ting saaledes ere sammenblandede, da jeg udtrykkeligt gjorde Forskjel paa dem og sagde, at, naar man endelig vilde, at der under alle Omstændigheder skulde finde en Raaring Sted, saa maa den paabydes alligevel, men kun som Raaring, uden Spørgsmaal om, hvorledes man skjønner, at Stemmerne ere fordeelte.

Ordføreren: Jeg tør antage, at Thinget efter disse meget bestemt modstridende Anskuelser, som nu fra forskjellige Sider ere blevne udtalte, vil være forberedt paa at skjænke Udvalgets Indstilling en velvillig Bedømmelse. Mod vor Indstilling, at det skulde tilkjendegives de Mænd, der udførte Valgbestyrelsens Hverv ved Valget den 14 Octbr., at det er Valgbestyrelsens ubetingede Pligt at skjønne, hvilken Candidat der ved Haandsoprækning har erholdt flere Stemmer end nogen Anden, har man gjort en dobbelt Indvending, deels den, at man ikke kunde forlange et saadant Skjøn af Mænd, der erklærede, at de ikke der til vare i Stand, og deels den, at det ikke var nok at udtale denne Mening, ikke nok at opfordre Indenrigsministeren til at indskærpe Bedkommende den dem efter Valgloven paahvilende Pligt, men at der burde finde Tiltale til Straf Sted. Jeg skal først fremsføre et Par Ord mod den Mening, som navnlig er bleven forsvaret af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de Valgfreds (Grundtvig) og af en æret kjøbenhavnsk Rigsdagsmand. Jeg maa imidlertid foreløbigt bemærke, at jeg ikke hører til dem, som troe, at en Fortolkning kan være juridisk, naar den er usornuflig; jeg er derhos heller ikke af dem, som ere saa tilbøielige til strax at erklære en Fortolkning, som er forskjellig fra min, for usornuflig, og